

197

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 23. Februar 1907.

I Henhold til mine mundtlige Forhandlinger med det ærede Udvalg om et Tilskud af Statskassen til Dækning af Udgifterne ved Afholdelsen af et Skolesangstævne i Svendborg i Sommeren 1907 skal jeg herved anmode Udvalget om, til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1907—1908, at ville stille følgende Ændringsforslag som fremsat efter min Begæring

Til § 26 IV. B. Som nyt Nummer:
Tilskud til Afholdelsen af et Skolesangstævne i Svendborg i 1907 . . . 1,500 Kr.

ENEVOLD SØRENSEN.

V. Aagesen,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

198

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 27. Februar 1907.

Efter at der saavel fra Bestyrelsen for de samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift og fra de jydsk Landboforeninger som fra Bestyrelsen for Dansk Kvindesamfund til Ministeriet var indkommet Andragender om, at der maatte blive søgt finansiel Hjemmel for at tillægge Elever paa Husholdningsskoler Statsunderstøttelse i Lighed med, hvad der ydes Elever paa Høj- og Landbrugsskoler, har Ministeriet, forinden man kunde tage Stilling til disse Andragender, ladet saavel dette Spørgsmaal som ogsaa Spørgsmaalet om Statens Stilling til Uddannelsen af Lærerinder til Husholdningsskoler blive Genstand for en nærmere Overvejelse af nogle Mænd, der besidde særlig Indsigt i de omhandlede Forhold.

Efter at man fra disse Mænd har modtaget en Redegørelse dels angaaende de for Tiden bestaaende egentlige Husholdningsskoler, 3: Skoler, der udelukkende have Husholdningsundervisning til Formaal, og de Højskoler, paa hvilke der ved Siden af Undervisning i Højskolefagene er optaget Husholdningsundervisning, dels om Undervisningens Omfang og Varighed, finder man, at saaledes som denne Bevægelse er indledet, er der skabt et godt Grundlag for en videre Udvikling i sund og naturlig Retning af denne utvivlsomt meget vigtige Sag. Dog kan Forholdet selvfølgelig endnu kun være det, at Skolerne endnu befinde sig paa et Standpunkt, der ikke er fuldt afklaret. Hele Bevægelsen er forholdsvis ny og endnu paa Forsøgenes indledende Trin uden fuld Klarhed over Maal og Midler, Skolernes Tal og deres samlede Elevtal forholdsvis ringe og Vilkaarene, hvorunder der arbejdes, uensartede. Man bør derfor vogte sig for gennem Ordningen af Forholdet til Staten og Statskassen at fastslaa Normer, hvis Hensigtsmæssighed ikke allerede nu lader sig overse, og som derfor mulig kunne gøre Skade. Hvad der med Sikkerhed kan siges, er, at den hele Bevægelse fortjener Statsunderstøttelse. Derimod mener man, at der ikke for Tiden bør ske nogen almindelig Lovordning af Husholdningsskolernes Forhold i Lighed med den for Højskolerne og Landbrugsskolerne truffe. En Række Lovbestemmelser, der som Højskolelovene gav faste Normer, hvorefter Anerkendelse, direkte Tilskud og Elevtilskud skal afgøres, vilde være lidet paa sin Plads. Den forholdsvis lette og rent tal-mæssig beregnede Adgang til Statsunderstøttelse vilde mulig lokke Skoler frem i stort Antal i en Periode af Husholdningsskolens Udvikling, da den netop trænger til rolig Vækst, hvor de disponible Kræfter ikke spredes og Niveaet ikke sænkes, ved at Fordringerne til Skolens Udstyr og Undervisning nedstemmes af mere eller mindre forretningsmæssige Hensyn.